

blevet modtaget så venligt, som tilfældet er, hvis der var indædt modstand mod dem.

Om selve den danske styrke gælder det, at vi lægger vægt på i Venstre, at den er undergivet klare kommandoforhold, og at den er sikret størst mulig beskyttelse. Jeg hilser med tilfredshed, at den skal indgå i en fransk bataljon – jeg må gå ud fra, at det sproglige, kommunikationsmæssige, er på plads – som er godt bestyktet med kampvogne og helikoptere, fordi det indebærer en høj grad af beskyttelse for vore soldater.

Årsagen til, at forslaget skal forelægges for Folketinget, er jo, at der er mulighed for anvendelse af militære magtmidler. Det anføres, at det kan ske for at sikre personellet, sikre den frie bevægelighed og sikre de humanitære organisationer samt eventuelt – hvis der foreligger nødrets- eller nødværgelignende situationer – at sikre enkeltindivider. Jeg er enig i, at det må være styrkens opgave.

Venstre er enig i, at regeringen kan justere indsatsen i det omfang, den måtte finde hensigtsmæssigt. Hvis opgaven ikke er løst inden for de 3 måneder, der lægges op til, og mandatet fra FN fornys, kan jeg også indestå for, at medmindre der sker afgørende ændringer, vil de synspunkter, jeg her giver udtryk for, også være gældende til den tid.

Jeg har set en artikel i Berlingske Tidende i dag under overskriften »Helveg i krydsild om Albanien«. Der står, at udenrigsministeren i dag vil blive mødt med en byge af spørgsmål om formålet med den militære aktion i Albanien, og at nødhjælpsfolk i landet siger, at de sagtens kan klare sig uden international beskyttelse. Det vil være en stor letsindighed, hvis vi – blot fordi én eller nogle enkelte nødhjælpsorganisationer giver udtryk for sådanne synspunkter – skulle sidde begæring fra regeringen i Albanien overhørig, uanset hvor skrøbelig og hvor diffus den end måtte være, eller sidde henstillinger fra FN og OSCE overhørig og blot på grund af sådanne meldinger afstå fra at yde et militært bidrag.

Jeg vil råde dem, der fører de synspunkter i marken fra nødhjælpsorganisationernes side – og det råd vil jeg også give hr. Søndergaard og hr. Søvnald – til at læse den artikel, der står i Berlingske Tidende i dag under overskriften »Soldater og humanitær hjælp«, og som er skrevet af generalløjtnant Hillingsø. Her vil man få en fortræffelig redegørelse for den problemstilling, vi står overfor.

Venstre kan altså støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Hr. Jensby lægger afgørende vægt på det albanske parlaments tilkendegivelser. Jeg vil bare sige, at Jyllands-Postens korrespondent, Per Nyholm, skrev den 27. marts, at han gætter på, at det valg, som gjorde, at Berisha fik en majoritet på 104 ud af 120 mandater, i virkeligheden endte med en sejr til socialisterne. Det er alment kendt, men Venstre tager altså valgsvindelen til indtægt for sin stillingtagen. Mon det er klogt?

Så vil jeg godt sige om banderne, at samme Per Nyholm gør rede for – jeg refererer fra Jyllands-Posten den 27. marts – at de plyndringer og ødelæggelser, der har ledsaget oprøret, i betydelig grad skyldes Det Demokratiske Partis – og det er Berishas parti – professionelle bøller, der er kendt som »barberbladene«, og det hemmelige politi SHIK, der kontrolleres af præsidenten og ikke af chefen for den nationale samlingsregering, Bashkim Fino.

Hvad er det dog for et billede, Venstre er med til at tegne i denne debat? Hvad er det for et forvansket billede, der står i modsætning til opfattelsen hos alle dem, der er i nærheden af begivenhedernes centrum?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg håber altså, at den baggrundsviden hos dem, der har truffet den her beslutning om at sætte soldaterne ind, er noget større end den, Venstres ordfører giver udtryk for. Og grunden til, at jeg håber det, er, at ellers tror jeg, man kan gå hen og få alvorlige problemer.

Jeg synes, det er meget letsindigt at sige: Jo, men vi har regeringens ord, og så er der nogle folk nede i syd, og de vil ikke rigtig finde sig i det. Jamen det interessante er, at de folk, der er nede i syd og ikke vil finde sig i det, er altså dem, der er bevæbnede. Det er dem, der har våbnene. Og Berisha har fuldstændig klart sagt: Der bliver ikke noget valg, så længe de er bevæbnede, og de har fuldstændig klart sagt: Vi afgiver ikke vores våben, før der har været et valg.

Så er spørgsmålet: Hvordan forholder man sig til det? Og omkring det centrale spørgsmål er Venstres ordfører fuldstændig tavs. Fuldstændig tavs. Jeg vil bare spørge Venstres ordfører om én ting: Hvem er de kriminelle bander i syd, som Venstres ordfører omtalte? Hvem er det præcis?